

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Multa sunt, quæ Studiosorum peccata aggravant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Pars II.

Multa sunt, quæ Studiosorum peccata
aggravant.

Doctrina. Peccata Studiosorum variis ex cau-
sis graviora reddi, certum est: has, quia plu-
rimæ sunt, brevibus tantum verbis indicabo;
tu eas expende. 1. Tempus pretiosissimum per-
ditur. 2. Familiæ dedecus accersitur aut tristi-
tia. 3. Habent Studiosi omnia, ne peccent; mo-
nitiones, conciones, Confessiones &c. 4. Stu-
diosus non potest ignorare viam ad Cœlum,
quam tot alii rudes nesciunt. 5. Habet distrac-
tiones pauciores; omnia enim vel pietatem, vel
studia ad DEum dirigenda spectant. 6. Ab his
annis pendet, quod colloceris in eo statu, in
quo DEus prævidet te salvatum iri. 7. Pro to-
ta vita paratur in juventute vel benedictio vel
maledictio. 8. Studiosus peccatis assuescens
statim se tradit dæmoni, eique se velut victi-
mam immolat; primitias ætatis, quas DEus sibi
offerri mandavit, dæmoni consecrat. Atque
hoc unum ex se esse sufficiens posset ad agno-
scendam gravitatem peccati à Studiofo admissi.
Nihil est, quod DEus ferventiùs desideret, quàm
ut sibi à principio vitæ serviatur; ut anni primi
DEO consecrentur; ut adolescentia bene exi-
gat. *Primitias DEO*, ait. *Ne tardes offerre*
primitias tuas, hoc est ætatem primam. Hanc
amat præ cæteris, hanc desiderat, hanc of-
ferentibus

ferentibus mille benedictiones pollicetur. Terribiles econtra pœnas intentat illis, qui ætate primam mundo & voluptatibus consecrare cupiunt, in ætate verò virili DEO primùm servituti facere initium. Et revera uti nihil communius, ita indignius nihil cogitari potest. At ætatem primam dæmoni, futuram ætatem incipiam DEO. Quid hoc aliud est, quàm dæmoni aurum, DEO scoriam; dæmoni flores DEO putredinem; dæmoni fructus primos optimos, DEO putridos & effœtos; dæmoni quod bonum, DEO quod contemptum, debile, infirmum est, offerre. Meritò DEus: *Maledictus, ait, qui habens in grege suo masculum debile faciens immolat debile Domino; quia rex magnus ego sum.* Hoc est: Maledictus, qui potest mihi servire in ætate prima, non facit hoc, sed differt in ætatem futuram debilem. Maledictus! ò Studiose, quantum hoc DEO displicet quantum peccata tua aggravat! Jam dæmoni servire in ætate florida, securam DEO deponere velle, quid est aliud, nisi fructus antea projectos, mensæ divinæ apponere velle? ludere & joculari cum DEO? Sed pergamus ad alia, quibus Studiosorum peccata aggravantur. Fit ergo hoc 9. Quia DEus majore curâ innocentiam Studiosorum conservare laborat; cum peccata juventutis magis divinæ voluntati sint contraria, graviolem etiam malitiam continent. 10. Assuescens in juventute peccatis, tam sibi met minuit. 11. Sumptus parentum

gentes

gentes malè perdit, quos hi melius in opera pietatis vel sustentationem suam impendissent. 12. In alios si factæ tuissent impensæ tantæ, melius his usi fuissent. Singula hæc ea sunt, quibus negligens Studiosorum vita & peccandi licentia aggravatur.

Nec satis: aggravant eandem. 1. Parentes ipsi, qui, ut dixi, contristantur graviter, aut decipiuntur. 2. Magistri & Professores, quorum labores & monita eluduntur. 3. Socii, quibus es occasio negligentia. 4. Illi, qui si has occasiones, hos parentes habuissent, multos aliquando ad DEI agnitionem adduxissent. 5. Illi, quorum salutem DEUS pendere voluit à pietate & doctrina tua. 6. Angelus Custos, cujus speciales circa te labores suo facis carere fructu. 7. Superiores & amici, quorum monita contemnis. 8. Confessarii, quorum consilia aspernaris. 9. Inspirationes innumeræ, quibus non obedis. 10. Libri, quibus abuteris. 11. Patroni in Cælo, quorum auxiliis & precibus obsistis. 12. Periculum, in quod te conicis, malè aliquando obeundi officia tum sæcularia, tum sacra. 13. Auxilia DEI, quæ aliis data magno tibi emolumento fuissent. 14. Exempla bonorum, quæ imitari refugis. 15. Scandala, quæ alii è vita tua capiunt. 16. Gaudium, quod DEUS è vita tua pia haberet, tu autem ei perfidè negas. 17. Donum Innocentia præstantissimum, quam innumeris peccatis, inquinare non horres.

Neque hîc satis. Recenseo adhuc quædam
 Fortè hoc est medium Prædestinationis, quæ
 hac ratione vivendo negligis; hoc est, for
 DEus non vult te aliter salvare, nisi per
 gens studium; nisi in eo statu, in quo per doct
 nam & zelum aliorum etiam salutem operari
 sis: quod si ita sit, ô quantum timenda sunt
 cata tua quotidiana! 2. Multi ex inferno
 mabunt contra te, qui occasionem similem
 habuerunt, sed in ruditate & ignorantia
 perierunt, certò salvandi, si tot instructio
 habuissent, quot tu. 3. Fortè, quia jam pe
 tis & non litteris vacas, damnum ex te pat
 Respublica. Si enim ad publica officia ad
 beris, tuâ inscitiâ multa perdes & corrup
 4. Dæmoni singularem facis lætitiâ; quia
 inscitiâ tuam multas expectat animas
 tuam saltem; Sanctos econtra privas soci
 multarum animarum. 5. DEus Aristoteli
 ceroni, & aliis dedit scientiam, non pro
 ipsos; quis scit, an non propter te unum
 lam adeptus multis prodesse aliis? 6. Pro
 te DEus sociorum labori non æquè bene
 cum sæpe propter unius scelus totam
 congregationem. O quantorum damno
 reus es! 7. Sancti orant pro te; orant
 multi viventes: tu omnes eorum preces
 spolias. 8. Pulvinar suave (sic enim Pat
 tium vocant) paras diabolo in corde tuo
 scilicet suaviter ille quiescat; dum interea
 tuus stat foràs, frustra pulsans per inspi

nes, & ingressum postulans. 9. O quot homines tuâ forsan operâ, tuo exemplo fuissent convertendi! clamabunt hi vindictam de te. Finem non faciam, si omnia recensere velim, quibus peccata Studiosorum præ aliorum hominum peccatis aggravantur. Quòquò me verto, terribiles occurrunt circumstantiæ, quibus malitia augeatur. Unquamne cogitasti ista, mi Studiose? aut quo animo hæc excipis? Noli decipi; non adeò levia sunt Studiosorum errata, ut fingunt.

Reflexio. Si tam multa sunt, quæ Studiosorum peccata aggravant, scilicet tempus, ætas, datæ gratiæ, Superiores, damna aliorum &c. ô quàm graviter errant, quàm periculose falluntur liberè adeò peccantes, de emendatione non solliciti Juvenes! graviter errant! periculose falluntur! tu si sapias, hunc errorem corrige; studio ingenti in peccatorum tuorum emendationem incumbe; magno semper dolore ea detestare & confitere; illud identidem cogita: nihil leve est, quod ago. Hoc documentum toties inculcatum, sæpius adhuc inculcandum tuo firmiter imprime animo: absterreberis ita à multis, quæ jam sine horrore ullo & metu peragis. Noli oblivisci: DEUS magnus ille & Cœli & terræ Rex, est & Studiosorum DEUS, & severissimus Judex: rationem ille terribilem à Studio quoque petet. Time ergo, & ad salutem tuam time.